

הסטי"ל של חיל-הים על השירטון בחוף הסעודי, בעיקבות שרשרת

של שערוריות. המסקנות של ועדת-החקירה מהוות שערוריה נוספת

רהם ("ציטה") בוצר, הידוע כידידו האישי של אלמוג. באותה שעה ניתנו הוראות מחמירות לצנזורה הצבאית

השירטון השני

עבודת הוועדה ומסקנותיה גרמו בוודאי לחיך של סיפוק על פניו של אלמוג, אם כי הרכב הוועדה יכול היה להבטיח לו רק טובות. הוועדה הרשיעה ברשלנות שלושה אנשים, שהיו על הרספינה, אם כי הדגישה שרשלנותם רק תרמה לתקלות טכניות שהיו בסטי"ל.

צה"ל חלוקת הדיעות על השאלה אם פרשת עלייתו של סטי"ל חיל-הים על החוף הסעודי היתה שערוריה, או שמא היתה זו רק רשלנות עם קורטוב של מזל רע. אולם הדיעות אינן חלוקות כלל לגבי מסקנות ועדת-החקירה, שבדקה את הנושא.

אין כימעט אדם, מילבד אותם שהיו מעוניינים להשתיק את הפרשה. שאינו יודע שהמסקנות דומות לשערורית המח"ל שהביא למלחמת יום-הכיפורים. ביום שבו עלה הסטי"ל על שירטון, ה-24 בספטמבר, הודרו מפקד חיל-הים, האלוף זאב אלמוג, למנות ועדת-חקירה. היתה זו זריזות תמוהה. צה"ל כולו עמד אז על הרגליים. כוחות אוויר, ים ויבשה נשלחו לקירבת החוף הסעודי כדי להגן על הסטי"ל ועל ציוותו.

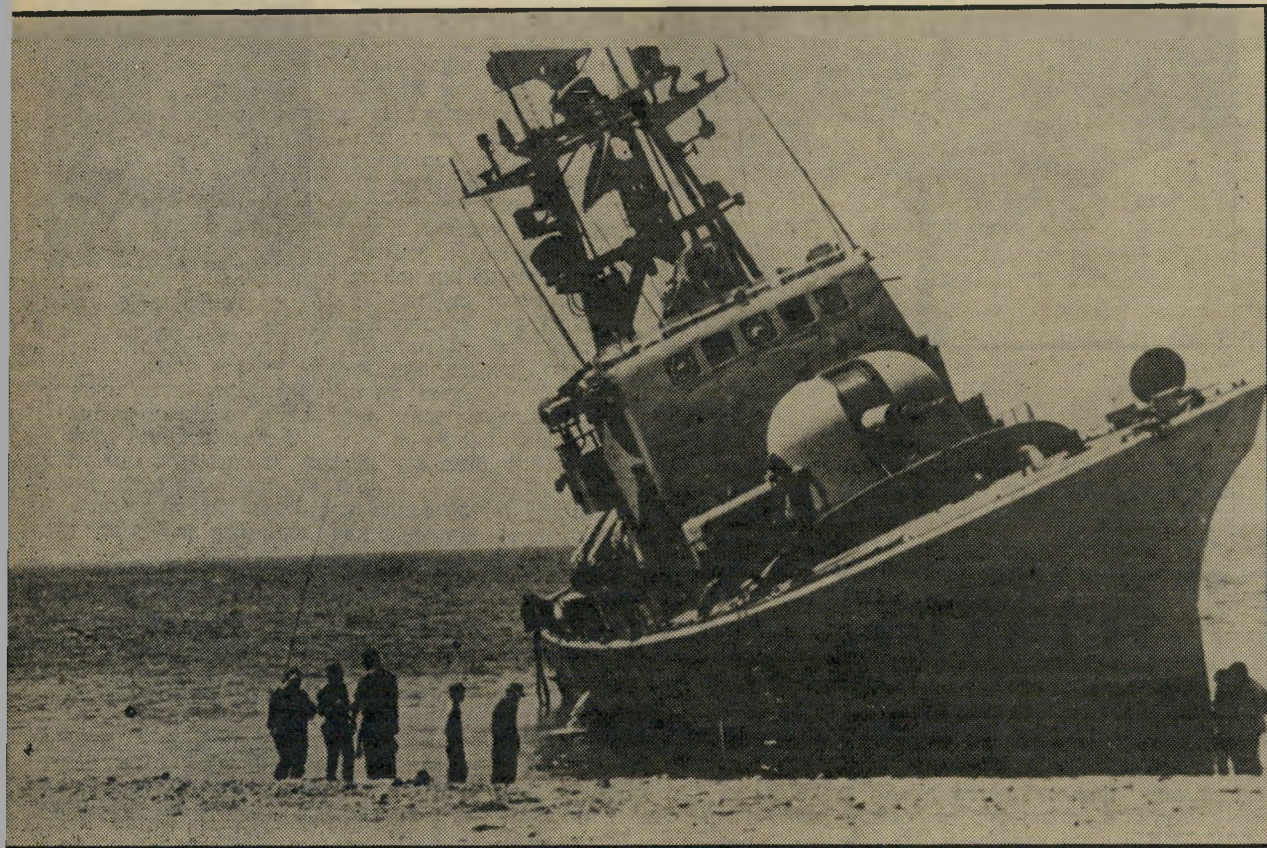
כוחות צבא עמדו אכן, ואלמוג מינה ועדת-חקירה.

לאלמוג היתה סיבה טובה למהר ולהיכנס ועדה. הוא לא רצה שאיושהו דרג מעליו יקים ועדה כזו. הוא לא רצה, למשל, שהרמטכ"ל, רבי-אלוף רפאל ("רפול") איתן, יקים ועדת-חקירה, ובוודאי שלא רצה ששר-הביטחון, אריק שרון, יעשה זאת.

יתכן שאלמוג לא ידע, באותה שעה, את הפרטים המלאים על התאונה. יכול להיות שהוא לא ידע

שאנשים, שהיו על גשר הפיקוד ושהיו חייבים לפקוד עין, עצמו אותה ונרדמו.

אבל אלמוג ידע שהוא אישר מתנת-הצטיינות-לכביכול ליותר מ-20 פרוטקט ציבוריים במיפקוד חיל-הים, ביניהם גם



סטי"ל חיל-הים על החוף הסעודי אף אחד לא נושא באחריות



מפקד-חיל אלמוג ועדה פרטית

לא נאמרה אף מילה אחת על מה שקרה בספינה עד שעלתה על השירטון, ועל האפשרות שאנשי-הצוות במישמרת נרדמו. השלושה שהואשמו היו מפקד ה-

סטי"ל, קצין המכונה של הספינה וקצין המישמרת. אך ככל הנראה חששו בחיל-הים מהענשת קצינים אלה. חששו שמא, אם העונש יהיה כבד מדי, יפתחו קצינים אלה את סיהם, יספרו את כל הידוע להם, ויצביעו על האשמים האמינים, או על אשמים נוספים, בעלי דרגות גבוהות. משום-כך לא הוטל עליהם עונש חמור, והם רק הועברו מתפקידיהם. מפקד הסטי"ל כבר קיבל תפקיד אחר מזה שהיה לו קודם לכן, והשניים האחרים עדיין ממתינים לשיבוץ. לאיש אין ספק שהוא יהיה מכובד.

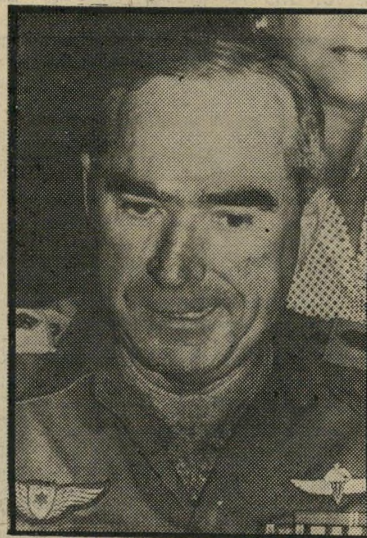
כדי לשמור על שוט מאיים על קצינים אלה וחבריהם, המליצה הוועדה שפרקליט חיל-הים יבדוק אם יש מקום להעמיד אותם לדין. פרקליט חיל-הים הוא קצין לא-בכיר במפקדה, וכפוף לאלמוג. יש להניח שאם לא תתעורר הסערה מחדש, לם יומלץ על העמדתם לדין.

ב-24 בספטמבר, כשעלה הסטי"ל על השירטון בחוף הסעודי, הוועק מערך-החירום של צה"ל. מיליוני שקלים הוצאו על הכוננות ועל כוחות, מילבד הנזק הגדול שנגרם לסטי"ל עצמו. כל זאת לא השפיע על ועדת-החקירה. וברודאי שלא על האלוף אלמוג. היה חשוב להם לטייה את העובדות. מפליא שהרמטכ"ל ושר-הביטחון נתנו ידם למעשה הטיח הגדול. יוסי ינאי

אדם רצה למנות את מי שהיה מפקד חיל-הים, האלוף (מיל) בנימין תלם. קצין זה ידוע כאיש-ים מעולה וכאדם ישר, ללא משוא-פנים. אלמוג הודעק. הוא חשש שמא יהיה תלם בוועדה, ודרש למנות מישהו אחר במקומו. אדם נכנע ומינה מפקד אחר של חיל-הים לשעבר, האלוף (מיל) אב-



יועץ בוצר וגם לא תלם



רמטכ"ל איתן שלא יחקור -

אדם הורה לצרף לוועדה קצין-מילואים בכיר. תפקידו של זה היה להקפיד על כך שחברי הוועדה, שהם פקודיו של אלמוג ושדועים כ"אנשי" במיפקוד חיל-הים, יעשו את עבודתם כהלכה, וללא לחצים חברתיים או פיקודיים.

שתי קצינות. הוא העניק להם הפלגת תענוגות מחיפה לאילת, דרך תעלת שוואץ. היה ברור לאלמוג שהשאלות שתישאלנה תעמדה אותו במצב לא-נעים, בעיקר לגבי הימצאותן של הקצינות על סטי"ל-התענוגות.

רק כעבור כמה ימים, במאמצים עליון גים ואחרי שחיל-האוויר וכוחות צבא הועמדו במצב הכן,

חולץ הסטי"ל מהשירטון, ונגרר לנמל אילת. אז נפנה ראש אג"ם, האלוף יקר תיאל ("קותי") אדם, שהיה באותו זמן ממלא-מקום הרמטכ"ל, לשים לב לוועדת-החקירה הפרטית של אלמוג.

רק הזוטרים

אשמים

הפתעתו, התברר לו שהוועדה סיימה את עבודתה, ושהיא עומדת לשלוח אצבעות מאשימות לעבר הדרג הנמוך, ולא לעבר הקצינים הבכירים.